

15 DECEMBER 1923

No. 24

28e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Gaat dan henen, onderwijst alle de volkeren, dezelve doopende in den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, leerende hen onderhouden alles wat ik u geboden heb. Mattheus 28 : 19.

De wereld is in onrust omdat zij het geloof in God en Zijn eeuwige beginselen van Waarheid en Zaligheid mist.

Rede, gehouden in den Salt Lake Tabernakel, op
19 Augustus 1923, door Ouderling John A. Widtsoe.

(Slot.)

Ik telde de zendingsbezoeken op, die door deze getrouwe heiligen gemaakt waren, deze menschen, waarvan de meesten zonder twijfel werkzaam waren om hun brood en boter te verdienen en schatte dat deze gemeenschap eenige duizenden gezinnen in Christiania en omstreken bezocht had, gedurende het tijdperk dat besproken werd. Het scheen bijna ongelooflijk. Het geloof door zulke werkers uitgebracht, verwekte tranen in mijn oogen. Ik vroeg mijzelve af, of ik even zooveel deed voor Christus' werk als deze getrouwe broeders en zusters, die geheel alleen gelaten waren, zoover als het bezoeken van de hoofdkwartieren van de Kerk aanging, deze vele jaren en die met geringe toezicht arbeidden.

Het is niet noodzakelijk om in Utah onder de schaduw van den Tempel te wonen of toegang te hebben tot dezen tabernakel, om als een getrouw Heilige der Laatste Dagen te leven. Ik heb gedurende deze laatste reis bevonden, zooals ik tevoren bevonden heb, dat er duizenden Heiligen der Laatste Dagen in Scandinavië, Duitschland, Holland en Engeland zijn, die door vele redenen niet bij machte zijn om zich met ons, hier in dit land, te vereenigen, die toch leven zooals getrouwe Heiligen zouden leven en hun kinderen de beginselen van het Evangelie onderwijzen en hun getuigenis van de waarachtigheid van het Evangelie aan hun naasten geven. Een jonge man in Christiania maakte zichzelf aan mij

bekend en verhaalde mij, dat hij tot het derde geslacht van Heiligen der Laatste Dagen behoorde in Noorwegen. Zijn grootvader nam vele jaren geleden het Evangelie aan, zijn kinderen groeiden op met een kennis van het Evangelie en zij op hun beurt hebben hun kinderen grootgebracht in de Kerk. Deze jonge man stond voor mij als het derde geslacht van Heiligen der Laatste Dagen in een vreemd land. Niet één lid van de familie, zoover als ik uit kon vinden, had het voorrecht gehad om naar Utah op te trekken, en van de speciale zegeningen te ontvangen, die aan het hoofdkwartier van de Kerk behooren.

Belooning zeker.

Het is goed, dat deze getuigenis gegeven wordt aan diegenen, die zich hier bevinden en die, in tijden, het moeilijk denken om de eenvoudige beginselen van het Evangelie te gehoorzamen en toch onder den instandhoudenden invloed van den president van de Kerk en zijn raadgevers en andere hooge autoriteiten leven en geschraagd worden door voortdurenden goeden raad en aandruidingen. Wij zouden bekwaam moeten zijn om zoo te leven door onze kennis van het Evangelie en toewijding aan hetzelfde, dat wij tenminste waardig bevonden mogen worden om zulk een belooning te ontvangen, zoals ik zeker ben deze zal komen tot sommigen van deze Heiligen aan de andere zijde van den oceaan, die met weinig hulpe van ons hier tehuis, nog steeds het Evangelie leven en hun best doen om dit groote laterdaagsch werk voort te doen rollen.

Wij vonden dat deze zelfde dingen niet alleen waar waren in Noorwegen, maar ook in Zweden en Denemarken. Wij begaven ons in Duitschland, waar president Ballif, die hier dezen namiddag tegenwoordig is, kortelings over presideerde, en wij vonden eenigen van die mannen en vrouwen die wij zoo goed kennen, hun getuigenis gevende van de waarachtigheid van het Evangelie. Ik had de ondervinding gedurende deze reis om bijna dezelfde woorden toegevoegd te worden, als waar president Grant van verhaalt die gezonden werden door een oude dame in Groot-Brittanje aan president Brigham Young, want een goede Duitsche dame zeide tot mij: „Wij zijn verblijd om u hier te zien, wij wenschen dat gij meerder kwaamt, maar wij weten dat dit het Evangelie van Jezus Christus is of gij ons komt bezoeken of niet.”

Deze overtuiging was in haar hart gegrift, op de tafelen van haar ziel. Het was een getuigenis van de waarheid van dit werk, niet om uitgewischt, verwoest of afgewasschen te worden door toevallige kleine gebeurtenissen des levens; zij wist dat dit het Evangelie, dat dit de waarheid is, en zij was gewillig om alles op te offeren wat gevraagd mocht worden, zoodat zij de overtuiging, die zij door de genade van God en door haar eigen getrouwheid had gewonnen, uit mocht leven.

Zendingen zijn IJverig.

Wij hadden alzoo het voorrecht om vele van onze jongens en meisjes te ontmoeten, die daar als zendingen dienstbaar zijn. Er waren 85 van onze zendingen te Londen in een conferentie vergaderd, van alle gedeelten van Groot-Brittanje. Deze helder geogde, gezonde jongemannen, schenen mij het beste bewijs toe, dat eenig mensch kan begeeren als vruchten van het „Mormonisme”. Zij gaven hun getuigenissen en verklaarden zichzelve begeerig om God te dienen en besloten niets te doen, hetwelk on-eer over hunzelve, ouders of de Kerk waartoe zij behooren, kon brengen; maar al hun tijd te besteden en met al hun kracht te dienen om dit groote werk tot vooruitgang te brengen. Twee jonge mannen getuigden tot mij, zij waren er zoo vol van, en zeiden: „Wij hebben het zoogenaamde „Mormonisme” geprobeerd, wij hebben den Heere en Zijn waarheden gezocht, en wenschen u te vertellen, broeder Widtsoe, dat wij een kennis van God gevonden hebben. Wij weten dat Hij leeft en dat wij Zijn waarheden aan het onderwijzen zijn. Er is geen twijfel omtrent deze dingen in onze harten, en wij wenschen tot u te getuigen dat onze getuigenissen dagelijks groeien en sterker worden, terwijl wij ons werk in rechtvaardigheid volbrengen.”

Mijn hart is vol van dankbaarheid voor de jeugd van Zion, voor het werk, dat deze jongens volbrengen, want zij zijn inderdaad slechts jongens.

Het Geloof van een Jongen.

Een jonge man verhaalde mij, dat toen hij naar een kleine vertakking werd gezonden als presideerende ouderling, hij een aantal menschen ontmoette, die alreeds voor een langen tijd leden van de Kerk waren, welke het Evangelie misschien beter verstonden dan hij, en die gedurende de moeilijke jaren van den oorlog en daarna, alleen gelaten waren en het goed hadden gemaakt. Toen deze jonge ouderling arriveerde, dachten zij dat het een vernedering voor hen was, dat zulk een jongen over hen moest presideeren. Hij gevoelde zich ontmoedigd en zwaar te moede. Zijn kudde wilde niet naar hem luisteren. Ik vroeg hem: „Wat deedt gij ten laatste?” Hij zeide: „Ik was door president McKay uitgezonden om dat werk te volbrengen. Ik was door president Grant geroepen om het zendingsveld in te gaan. Ik droeg het Priesterschap en de autoriteit om deze nederige roeping in de Kerk te vervullen en nadat ik over het verdriet was dat deze tegenwerking mij bezorgde, volbracht ik mijn plicht, zonder mij over de gevolgen daarvan te bekommeren. En hij voegde er aan toe: „Na een wijle waren deze menschen mijn warmste vrienden, omdat”, zeide hij, „zij aangeraakt waren door den Geest van God en erkenden, al was ik slechts een jongeling, dat God mij gebruiken kon en zij brachten hun vrienden en de vertakking groeide en breidde zich uit.”

Getuigenissen van dat soort zijn menigvuldig in deze Kerk, want ieder zendeling bezit ze en toch doen zij ons goed als wij opnieuw hooren verhalen en herhalen de ondervindingen van dit jongere geslacht van onze jongens en meisjes. Ik had eenig werk in Frankfort, een stad in Duitschland, ongeveer een halve mijl van het bezette gebied, waar alles zeer onrustig is, te volbrengen, hetwelk een dag van mijn tijd in beslag nam. Toen ik daar kwam, vond ik een aantal van onze zendingen, die van een conferentie te Chemnitz waren gekomen. Twee van deze jonge mannen vertelden mij een ondervinding, die zich wel leent om herhaald te worden. Het is een van de velen, die wij bezitten, waarmede wij kunnen bewijzen dat God over deze jongens en meisjes, die als gezanten van de waarheid de wereld ingezonden zijn, waakt.

Gered van het gepeupel.

Deze twee jongelingen zagen een groote menigte in de straten van Frankfort. Zij volgden het gedrang om, een eigenschap behoorende aan de jeugd in 't algemeen, te zien wat er gaande was en het duurde niet lang voordat zij in de samenpakking gevangen zaten en niet weg konden komen. Spoedig werd er ontdekt, dat zij vreemdelingen waren en de menigte begon met dreigende gebaren hen aan te wijzen. Inderdaad sloeg hetzelfde gepeupel een weinig later één van de voorname mannen van Frankfort dood, die de Roode Beweging had bestreden. Deze jongens gevoelden het gevaar, dat hen omringde, maar zij wisten niet wat zij moesten doen, want het was niet mogelijk om uit het gedrang te komen. Zij baden om hulp. Eensklaps kwam uit de menigte een man, dien zij ternauwernood kenden. Hij ging voor hen staan en zeide tot de menigte: „Deze mannen zijn aan mij bekend. Ik zal hen hier vandaan geleiden.” En hij leidde hen door de verzamelden, die een weg voor den man en de twee jonge mannen openden. Hij nam hen mede door een straat en rond een ander blok en waarschuwde hun zich te haasten en hun levens in veiligheid te brengen.

Zulke dingen mogen het samenvallen van omstandigheden of toeval zijn, maar er bevinden zich voor mij in deze verzameling vele honderden mannen, die op zending en op andere wijze dienstbaar geweest zijn in dit groote werk en die gelijkkluidende getuigenissen kunnen geven van de beschermende zorg, waarmede God zijn dienstknechten omringt als zij in nederigheid, geloof en rechtvaardigheid ten bate van Zijn groot werk arbeidende zijn.

Genealogisch Werk.

Het was een gedeelte van ons werk om een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid om op een gemakkelijker wijze genealogische inlichtingen te verkrijgen in de Scandinavische landen en Duitschland dan het geval geweest is in het verleden. Eén van de grondslag uitmakende beginselen van de leeringen van het

Evangelie is de leerstelling, die wij betitelen met algemeene zaligheid, de leerstelling, die het noodzakelijk of mogelijk maakt om het werk op deze aarde te doen voor de dooden; diegenen, die het Evangelie niet gehoord hebben, terwijl zij op de aarde vertoefden, kunnen het ontvangen aan de andere zijde en daardoor veel grootere zegeningen ontvangen dan die zij zouden genoten hebben als dat werk niet op aarde gedaan was. Diensvolgens zijn de Heiligen der Laatste Dagen een volk, dat waarlijk werkzaam is in het garen van genealogie. Eerst moeten wij weten wie onze dooden zijn, voordat wij het werk voor hen kunnen verrichten in de Tempelen. Daarvoor hebben wij een groote vereeniging, die onder de bescherming van de Kerk staat, met den naam van Utah Genealogical Society, en wij bezitten een groote genealogische bibliotheek en andere uitdenkingen om de inlichtingen tot onze kennis te brengen, die noodzakelijk zijn om nauwkeurige familie-lijsten samen te stellen. Wij bezitten zeer weinig genealogische boeken van Scandinavië en Duitschland, en het was een gedeelte van onze zending om literatuur en de beste wijze te ontdekken om genealogie te verkrijgen in deze landen.

Het is een feit, aan alle Heiligen der Laatste Dagen bekend, dat sinds het verschijnen van Elia in den Kirtland Tempel in 1836 er een bijzondere geest op de natiën der aarde gerust heeft ten gunste van genealogie. Tienduizenden, misschien honderdduizenden mannen en vrouwen hebben zichzelf toegewijd om inlichtingen te zoeken, die nu gebruikt worden door Heiligen der Laatste Dagen in hun Tempelwerk. Ik wist deze dingen, voordat wij deze reis ondernamen, gij zijt er allen mede bekend, maar ik geef u mijn getuigenis, dat deze kennis vele malen vergroot is, toen wij in de Scandinavische landen en Deutsche landen reisden en ontdekten dat sinds 1836 middelen onder gouvernement en particulier beheer vermenigvuldigd waren, waardoor genealogie gemakkelijk moge verkregen worden.

Merkwaardig Geval.

Zelfs gedurende het korte bezoek hetwelk wij maakten, was het mogelijk voor ons om een aanzienlijke bibliotheek, behandelende eenigen van de meest voorname en mindere families van de Scandinavische landen, te verzamelen. Het is verwonderlijk hoe de geest gerust heeft op deze duizenden menschen, die niet aan onze Kerk behooren, zonder een kennis van het groote beginsel van algemeene zaligheid, hetwelk hen had doen zoeken naar deze inlichtingen, die voor ons van waarde zullen zijn in ons Tempelwerk. Een van de merkwaardigste gevallen vond ik in de archieven van Christiania. Mij werd een kleine kamer getoond, waar een serie van gebondene boeken was, ongeveer honderd en vijftig in aantal. De archief-bestuurder zeide: „Gij ziet dat deze boeken niet gedrukt zijn. Deze honderd of honderd en vijftig boeken zijn alle in manus-

cript vorm. Wij hebben ze eenvoudig gebonden." Ik begon ze door te bladeren en vond dat familie na familie vertegenwoordigd was in het voorzichtige, leesbare handschrift van dezen man, Lassen bij naam, die deze groote navorsching voor genealogie gemaakt had. Ik vroeg: „Wie was deze man?" „Wel!" zeide de bestuurder, „hij was een geslaagde van onze universiteit hier, een rechtsgeleerde. Toen hij ongeveer dertig jaren oud was, begon hij deze taak, zonder eenige schijnbare reden. Hij ontving er geen belooning voor; hij gaf zijn geheelen tijd aan dit werk en huwde nimmer. De Heere verlangde zijn leven. Hij stierf toen hij ongeveer een en negentig of twee en negentig jaren oud was en liet dit kolossaal manuscript na, inhoudende inlichtingen aangaande de familiën van Noorwegen."

Het was juist een bizonder geval voor den bestuurder. Voor mij was het een ander bewijs dat de groote geest van Elia de aarde bedekt en de oude profetie vervult, die het hart der vaderen wederbrengt tot de kinderen en het hart der kinderen tot hunne vaderen.

Het is gemakkelijk om „Mormonisme" te vervolgen, het is gemakkelijk om er fouten mede te vinden, het is gemakkelijk om lasterlijke artikelen in kranten te schrijven, zooals zoovelen doen aangaande dit groote werk, maar het is moeilijk om zijn waarheden en beginselen te ontkennen. Ik veronderstel dat één reden waarom wij de soort van vervolging door moeten maken, die wij nu en dan in de kranten ondervinden in den vorm van lasterlijke artikelen is, omdat het zooveel gemakkelijker is een onwaarheid samen te stellen over dit machtig volk, dan dat het door de processen van logica, die aangenomen kunnen worden door het menschelijk verstand is, de beginselen te ontkennen, waaruit dat groote systeem, bekend aan de wereld als het „Mormonisme", is samengesteld.

In Staat van Verwarring.

De oude landen, vanwaar de meesten van ons zijn gekomen, ingesloten het land mijner geboorte, zijn in treurigen nood. Verwarring heerscht. Niemand weet wat de morgen zal brengen. Elk gouvernement is afgunstig op elk ander gouvernement. Elk land is begeerig om een macht in de wereld te worden. De gouvernementen doen juist wat de mensch door alle eeuwen heen heeft gedaan, — zij zoeken voor macht, voor rijkdom, voor faam, — de eenige drie giften die de wereld kan geven. De natiën van Europa schijnen zich in te spannen voor deze waardelooze giften van macht, rijkdom en faam; en de mannen, te veel van hen, die aan het hoofd van deze groote natiën staan, begeeren dezelfde aardsche giften en de grootere gaven en mogelijkheden vergeten zij, die de mensch kan verkrijgen.

Ik ben hier niet om als een kwaad profeteerende profeet te staan, want ik geloof dat God's doeleinden niet falen en dat Zijn hand

over de geheele aarde is en dat Europeanen gelijk Amerikanen, kinderen van den Almachtigen God zijn en dat God toe zal zien dat Zijn doeleinden vervuld zullen worden in den rechten tijd en op de rechte wijze, hoe ook de vrije wil van den mensch in den tegenwoordigen tijd gebruikt moge worden. Wij bezitten onzen vrijen wil, hij is de onze en God heeft nimmer nog den mensch het recht ontnomen om voor zichzelf te handelen; maar die vrije wil moet onder de wet aangewend worden, de grootere wet, Gods wet. Er komen tijden in de geschiedenis van het menschedom, dat den mensch niet toegestaan wordt om de dingen te volbrengen zooals zij ze wenschen te doen, want wet is boven des menschen vrijen wil of den vrijen wil van gouvernementen. Op de een of andere wijze gevoel ik dat de volken toegestaan worden hun gang te gaan zoover als het betamelijk is en niet verder en dan zal er op de een of andere wijze door de voorzienigheid van God wederom gevestigd worden datgene dat voorspeld en geprofeteerd is en hetwelk zich zal regelen naar den wil en de doeleinden Gods.

Het schijnt mij niet toe, dat alle natiën God zoeken en die welke Hem zoeken, zoeken een onbekenden God. Niet lang geleden zat ik in een vergadering van geleerden in dit land. Iemand zeide: „Al deze verwarring in de wereld kan geregeld worden als wij slechts in de harten van alle menschen een geloof in God kunnen plaatsen.” Na dat gezegde stond een van de meest bekende mannen in Amerika op en zeide: „Dat moge gemakkelijk gezegd worden, maar wat soort van God zullen wij onderwijzen? Dat is de vraag.”

Wij allen gelooven in een zekere mate in een God, maar wat soort van een God is onze God — een levende God, een Vader die leidt en bestuurt of juist maar een God, die door den mensch gemaakt is en aan Wien wij een zevenden dag wijden?

De Noodzakelijkheid van Autoriteit.

Terwijl wij in Londen waren, werd er een groote conferentie gehouden van de Engelsch-Katholieke Kerk. Door cinematograaf en op velerlei wijze werden de gebruiken van deze kerk aan de inwoners van Londen voorgesteld. Het was een zeer wonderbare poging om aan het volk van Londen die dingen te prediken, die de Engelsche kerk beweert waar te zijn. De last van die roepstem van deze kerk was: Wij bezitten autoriteit; het priesterschap in deze kerk is het priesterschap van God; wij zijn geen afvalligen van de Katholieke kerk, wij hebben eenvoudiglijk het recht om ons eigen hoofd te kiezen, er is niets in de origineele kerk, hetwelk verklaart dat de bisschop van Rome de besturende persoon moet zijn en wij hebben ons eenvoudig afgescheiden van de kerk van Rome; maar ons priesterschap kan in Christus teruggevonden worden.

Het was een groote roepstem voor de noodzakelijkheid van autoriteit; een roepstem die beantwoord werd in deze dagen, toen de

Profect Joseph Smith en Oliver Cowdery door verordineering van diegenen die het Priesterschap in den beginne bezaten, de hoedanigheid ontvingen om in de autoriteit van het Priesterschap te handelen.

De wereld verkeert in een staat van verwarring. Het is een treurige ondervinding om vandaag door Europa te reizen en getuige te zijn van het lijden in de eene, het misverstaan in de andere plaats, de afgunst die overal heerscht en de moeilijkheden, die de gouvernementen van Europa hebben om op te lossen. Toch als de volken van Europa God zouden willen zoeken, den eenigen, waren God en gewillig waren zich over te geven aan de eenvoudige waarheden van het Evangelie van Christus, die hen geleerd zijn en die wij bezitten, zullen zij een weg uit hun moeilijkheden vinden.

Een merkwaardige Tegenstelling.

Niettemin scheen ik te gevoelen toen ik dezen keer door Europa reisde, dat de mensch eerst op zijn eigen sterkte en intellectuele kracht vertrouwt. Wij hadden het voorrecht, broeder Smooth en ik, om van Amerika naar Europa op het stoomschip „Leviathan” te vertrekken, hetwelk, zooals beweerd wordt, het grootste schip ter wereld is. Het was de eerste reis voor dat groote schip naar Europa sinds herbouwing en de werven van de rivier, als wij uit New-York stoomden, waren gevuld met menschen en schepen en moderne werktuigen, om eer te brengen aan het groote schip toen het voor zijn eerste reis vertrök, om nog meer de suprematie van Amerika op zee te vestigen. Saluten werden gegeven, vlaggen gheschen en vliegtuigen en watervliegtuigen vlogen over en rond het schip.

Als een geweldige tegenstelling, tentoonspreidende den groei en vooruitgang van de wereld gedurende de laatste geslachten, worstelde in het water naast de zijde van het kolossale schip, hetwelk twee van onze stadsblokken lang is, een evenbeeldig model van de „Clermont”, het eerste stoomschip, hetwelk te New-York van stapel liep, ongeveer een honderd jaren geleden. Het kleine schip met zijn schepraderen, spande zich hopeloos in om gelijk te blijven met haar, bij wijze van spreken, zoo groot kleinkind.

De tegenstelling was louter een andere manier om bekendheid te geven aan den kolossalen, intellectueelen vooruitgang van de laatste honderd jaren, de macht, die de mensch door onderzoek heeft overwonnen over de stoffelijke dingen van de wereld. Wij bezitten deze wonderen. De „Leviathan”, het vliegtuig, het watervliegtuig, de telefoon, de telegraaf en de duizend en één andere wonderen van vandaag, die het meesterschap van den mensch over de wereld aantoonen en ik geloof dat wij in de fout vervallen om te gelooven dat het geluk en zaligheid van den mensch door zulke dingen gewonnen kan worden.

Waar Geluk.

Wij weten of wij zouden het moeten weten als een eenvoudig levensbeginsel, dat het geluk van den mensch gewonnen wordt, niet door stoffelijke dingen te overwinnen, maar zooals ik alreeds zeide, door het bezitten van geestelijke kennis en victories. Ware begrippen van grondslag uitmakende dingen, die 's menschen relatie tot zijn naaste, tot God en het heelal rondom aangaan, moeten voor immer den grondslag vormen van eenige bestendige beschaving. Niet langer is de overwinning van den mensch over stof een bijbehooren voor de grootere grondslag uitmakende waarheid. Geen mensch, geen land zal volmaakt geluk vinden, hetwelk vrede meent, totdat zij gehoorzaam God en Zijn wet erkennen —, dat is: het groote plan van zaligheid.

In dat plan wordt de beginne bekend gemaakt zoover terug en de toekomst geopenbaard zoo duidelijk als God het noodig acht. Het verleden, het tegenwoordige en de toekomst worden getoond als gedeelten van eeuwig bestaan. De mensch weet zijn oorsprong en waar hij henen trekt. De onrust van de wereld vandaag onder het volk van hooge of lage sferen, moet toegekend worden aan het feit, dat het niet tevreden is met de oude leerstellingen; dat het doel van het leven is om drie malen eten per dag te verkrijgen, om hun families indifferent goed groot te brengen en dan in een doelloos graf te gaan.

De menschen van dezen laterdaagschen grooteren intellectueelen vooruitgang begeeren te weten wat het alles beteekent, wat het doel van het leven en bestaan is. Deze kennis, waar millioenen naar hongeren, is door de Heiligen der Laatste Dagen geleerd geworden in zulk een eenvoudigheid, dat een kind haar moge verstaan en begrijpen. Het is datgene, hetwelk smaak aan het leven geeft, hetwelk, om het zoo uit te drukken, leven aan het leven geeft.

Een Levend Christendom.

Ik ontmoette een man gedurende deze reis, die zeide omtrent Mormonisme vele, vele jaren geleden in Denemarken gehoord te hebben en, voegde hij toe: „Ik zag in een moment dat het een levend Christendom was.” De wereld zoekt naar een levend Christendom, een Christendom, hetwelk leeft, een God die leeft, die de dingen weet en bestuurt en niet één die bewegingloos op een zekeren troon in of buiten de kerk zit. Als ik komende gebeurtenissen aan het voorspellen was op dit oogenblik, zoude ik zeggen dat vrede tot onze aarde zal komen op den dag dat de mensch geleerd zal hebben elkander lief te hebben en voor elkander te werken met een begrip van het levensdoel. Als een persoon weet voor welk doel hij hier vertoeft en waarheen hij zal gaan, acht hij de stoffelijke dingen van het leven, waaraan wij te dikwijls met al onze macht hangen, gering, en hij acht de groote, geestelijke zaken, die van God komen, hooger.

Ik ben zeer dankbaar, mijne broeders en zusters, voor de gelegenheid om mijn getuigenis hier vandaag te geven. Ik ben dankbaar voor het voorrecht om met mijn naaste in aanraking te komen, beiden hier en buiten dit land, om vanuit de dingen des levens de lessen te trekken, die mij in het eenvoudige geloof, hetwelk gepredikt werd door den Zaligmaker der menschen, sterken. Dankbaar ben ik dat er in de eenvoudigheid van het leven zich zaligheid bevindt en dat uit de groote ingewikkeldheid van dezen dag en eeuw wij de eenvoudige dingen mogen trekken, de eenvoudige dagelijksche plichten van het leven — om goed te zijn voor mijn naaste en vriendelijk voor mijn familie en om dicht nabij God te wandelen. Ik ben dankbaar dat door gehoorzaamheid aan de eenvoudige wetten van het leven wij die majesteit mogen winnen, die grootheid en tevredenheid, waar natiën en de menschen maar al te dikwijls tevergeefs naar zoeken.

Ik getuig tot u dat deze Kerk de gave van de waarheid bezit, dat dit het Ëvangelie van Jezus Christus is, en dat geluk door alle menschen in het dagelijksche leven gewonnen kan worden als zij zichzelf met al hun kracht willen geven aan de eenvoudige leerstellingen, die door deze Kerk geleerd worden, en ik getuig het tot u in den naam van den Heere Jezus Christus. Amen.

KERSTMIS.

K netter luid, oud-heidensch vuurtje,
E vangelisch zijt ge thans!
R uisch, o orgel, in dit uurtje,
S preidt, o lichtjes, mooi uw glans.
T op! de aijsmelk, moeder, echt hoor!
M eisjes, jongens, niet zoo druk!
I nderdaad, het komt terecht hoor!
S traks begint het blij gepluk!

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: C. ZAPPEY

TIENDEN EN TIENDENVEREFFENING.

Onze doop in de Kerk van Christus heeft ons leden gemaakt van een reëel, actief koninkrijk met het voorrecht, door getrouwheid, om een positie in de organisaties van de Kerk te bekleeden of het Priesterschap van den Zoon te ontvangen, hetwelk ons het recht geeft om de roepingen te vervullen, tot welke wij geroepen mogen worden. Deze werkzame deelneming in de zaken van de Kerk geeft ons een waar belang in haar welvaart en een begeerte om haar vooruitgang te zien maken. Het feit, dat een lid een stem in de Kerk heeft en persoonlijk zijn stem uit mag brengen voor haar ambtenaren, doet hem, na alles, gevoelen dat het zijn Kerk is.

Het is onze begeerte, dat alle leden in Holland gevoelen zullen dat deze Kerk hun Kerk is en daarvoor een belang in haar mogen stellen en hun geloof mogen zoeken te versterken door de regelen van discipline te onderhouden, die door de hoofden van de Kerk voor de leiding van de Heiligen gegeven zijn.

Ten einde belangstelling in de Kerk te bevorderen, trachten wij, zoo spoedig als de toestanden het toe zullen laten, dezelfde orde hier in te stellen als die in de goed georganiseerde wijken van Zion bestaat en voor deze reden is het H. Avondmaal in de zondagscholen ingevoerd, zoodat het geloof en de toewijding van de kinderen vergroot en zij onderwezen mogen worden in de dingen van het koninkrijk, en in de zondagsscholen, waar het alreeds in werking is, kan een vermeerdering van belangstelling en geest in het zondagsschoolwerk waargenomen worden.

Nu gevoelen wij dat elk tiendenbetaler in de zending een gelegenheid zoude hebben om ten minste ééns per jaar met den gemeente-president samen te komen en zijn bladzijde in het tiendenboek in oogenschouw te nemen, te zien dat alle betalingen op de juiste manier op zijn naam geboekt zijn en verdere vereffening met den Heere te maken, ingeval dat noodig zoude zijn. Als wij in oogenschouw nemen dat wij uit de boeken geoordeeld zullen worden, waarvan het tiendenboek een zeer belangrijke is, is het noodzakelijk dat zorg gedragen wordt op welke wijze de tienden aan den gemeente-president overhandigd worden voor boeking.

Beginnende met 1 Januari 1924, zal er een nieuwe methode van boekhouding voor de tienden in iedere gemeente ingesteld worden, hetzij de hoeveelheid tienden groot of klein zal zijn. Om de ouderlingen te helpen om uw namen en bedragen juist in te schrijven,

vragen wij u of gij zoo voorzichtig wilt zijn om uw voornaam, zoowel als uw achternaam, op de tienden-enveloppen te schrijven en als een man een zoon heeft met denzelfden naam, senior en junior als een verdere aanduiding te gebruiken. In deze Kerk, maar niet om in strijd te komen met de eischen van eenig land, laten gehuwde vrouwen hun meisjesnaam achterwege en gebruiken alleen den naam van hun echtgenoot. Als een gehuwde vrouw dus tienden betaalt afzonderlijk van haar echtgenoot, moet zij h a a r voornaam en den a c h t e r n a a m van haar echtgenoot voluit schrijven en haar meisjesnaam achterwege laten. Betaalt geen tienden, onder verscheidene verschillende namen, of schrijft uw naam ook niet op vele verschillende wijze. Houdt één gebruik aan en schrijft uw naam op die manier te allen tijde om verwarring te voorkomen.

De ouderlingen zijn gelast om u een ontvangbewijs voor elke tienden-betaling aan te bieden. Vernietig deze ontvangbewijzen niet, maar bewaar ze tot aan het einde van het jaar. Als u geen ontvangbewijs overhandigd wordt, v r a a g e r d a n o m. Het is zeer belangrijk. Een ieder heeft aanspraak op zulk een bewijs van ontvangst voor zijn bijdrage aan de Kerk, niettegenstaande de bijdrage een vrije gave is.

Aan het einde van elk jaar zullen zekere dagen door den conferentie- of gemeentepresident voor de vereffening van tienden aangewezen worden. De gelegenheid zal dan aan een iegelijk gegeven worden om te komen en een persoonlijk, kort onderhoud met den gemeente-president te hebben, zijn tiendenstaat in oogenschouw te nemen en met de kwitanties, die gedurende het jaar ontvangen zijn, te zien of hij of zij met de juiste som geboekt staat. Deze tijd is alzoo om verdere tiendenvereffening te maken ingeval er eenig gedeelte van wat betaald moest worden, verzuimd is gedurende het jaar en om den gemeente-president in te lichten of het bedrag, hetwelk gij betaald hebt, een volle tiende is of niet, zooals dit alzoo in het tiendenboek ingevuld kan worden. Deze inlichting wordt vereischt door den Presideerenden Bisschop van de Kerk, zoo het zal een eer zijn voor ieder persoon, die in staat is om voor den Heere te erkennen dat zijn verslag volledig is.

Nu, broeders en zusters, gij maakt uw eigen opteckeningen, terwijl gij hier op deze aarde vertoeft, de aantekeningen waarbij gij geoordeeld zult worden als gij voor uw Maker verschijnt, om geoordeeld te worden volgens de werken, die gij gedaan hebt in het vleesch en alleen diegenen die tienden geeft, zal niet verbrand worden bij Zijne komst. (Leer en Verbonden 64 : 23.)

Het is juist zoo noodzakelijk om de verslagen omtrent uzelve volmaakt in orde te stellen als dat het is om een vrij geweten te bezitten door de wet onderhouden te hebben, want het huis des Heeren is een huis van orde en dit is slechts een andere stap in de discipline van de Kerk en naar de volmaaktheid.

Zijt zoo welwillend om samen te werken met de zendelingen, om

Barton J. Needham.

zoodoende een nog grootere grade van orde te vestigen, als waar wij ons nu al in verheugen en de letter, zoowel als den geest van de wet, te onderhouden, zoodat wij in alle dingen onberispelijk voor God bevonden mogen worden.

CHAS. S. HYDE.

AFSCHEIDSGROET.

Door middel van „De Ster” wensch ik bij mijn vertrek uit Holland alle leden en vrienden een hartelijk vaarwel toe te roepen.

Het verblijd mij het voorrecht te hebben mogen ontvangen om geplaatst te worden in de Nederlanden om mijn zending te volbrengen en bekeering aan de menschenkinderen toe te roepen. Veel liefde en goedheid heb ik gesmaakt gedurende mijn verblijf onder het gastvrije, godsdienstige, eerlijke volk, hetwelk deze gewesten bewoont en de lessen van hun geleerd, zullen voor altoos op prijs gesteld worden gedurende mijn geheele leven.

Ik dank al diegenen die mij gesteund en geschraagd hebben door hun medewerking en liefde. Gaarne had ik al de broeders, zusters en vrienden, waarmede ik in kennis ben gekomen, persoonlijk een bezoek gebracht vóór mijn vertrek, om mijn dank bij monde uit te brengen voor al hetgeen aan mij gedaan, maar de tijd liet zulks niet toe.

Met de hoop in het hart om u allen eenmaal weerom te zien en een bede aan God op de lippen voor u aller welzijn, groet ik u!!!

BARTON J. NEEDHAM.

OORSPRONG VAN DE „GEREORGANISEERDE KERK” DE OPVOLGING IN HET PRESIDENTSCHAP DER KERK.

(Slot).

Zenas H. Gurley, die alzoo de handen op het hoofd van Joseph legde in die „verordineering”, werd in 1844 tot het ambt van Zeventiger te Nauvoo verordineerd, onder de leiding van president Joseph Young. Leden van de „Reorganisatie” beweren dat hij een Zeventiger verordineerd werd in 1838 te Far West, Mo, maar zulks is niet de waarheid. De verslagen in het kantoor van den geschiedschrijver duiden aan, dat deze man in 1844 verordineerd werd, zooals ik verklaarde en in het volgende jaar — 6 April 1845 — werd hij de senior-president van het 21ste quorum van Zeventigers gemaakt. Hij verliet de Kerk, gelijk William Marks deed, en verloor daardoor zijn Priesterschap en bezat het dus ook niet om het op het hoofd van Joseph Smith te bevestigen.

Nu wijst de openbaring duidelijk aan, dat niemand geroepen is om de Kerk op te bouwen, zonder dat het aan de Kerk bekend is, dat hij behoorlijk tot deze roeping verordineerd is door de hoofden van de Kerk. Maar deze mannen werden niet geroepen. Den

8sten Juli 1904 zond ik het volgend schrijven aan mr. Heman C. Smith, geschiedschrijver van de „Reorganisatie”:

„In de biographische schets van Zenas H. Gurley, in het derde deel van uwe Kerkgeschiedenis, wordt de verklaring gemaakt, dat hij (Zenas H. Gurley) te Far West, Missouri, tot het ambt van Zeventiger werd verordineerd. Zoudt gij zoo vriendelijk willen zijn mij den datum van zijn verordineering te verschaffen en alzoo op te geven op wiens verantwoordelijkheid deze verklaring gemaakt werd. Bij voorbaat mijn dank.”

De 15de van dezelfde maand ontving ik het volgende:

„In antwoord op uw schrijven van den 8sten Juli wensch ik u mede te deelen dat het Kerk-verslag in het kantoor van den geschiedschrijver aantoont dat Zenas H. Gurley te Far West, Mo, in 1838 tot het ambt van Zeventiger verordineerd werd; de dag en de maand worden niet opgegeven. Dit komt éénmaal voor in het handschrift van Isaac Sheen, vroeger kerk-geschiedschrijver, en éénmaal in het handschrift van Henry A. Stebbins, den tegenwoordigen geschiedschrijver. Ouderling Stebbin's herinnering zegt hem, dat hij het direct van ouderling Gurley ontving; en het is vermoedelijk dat ook ouderling Sheen de inlichting direct van hem verkreeg. Het is op die gronden van dit kerk-verslag, dat de verklaring in de biographische schets gemaakt werd.”

Gij ziet dat zij er niet veel van weten, het is alles veronderstelling. Ik kan geen enkele reden indenken waarom mr. Gurley een begeerte zoude hebben om de verslagen te vervalschen en ik betwijfel het of hij immer zulk een verklaring, zooals de bovenstaande luidt, gemaakt heeft. Het feit is echter, dat hij niet te Far West in 1838 een Zeventiger verordineerd werd, maar te Nauvoo in 1844.

Laten wij oogenschouw nemen hoeveel geloof zijzelven in de „autoriteit” van mr. Gurley stellen. 30 Januari 1905 werd het volgend schrijven aan den president van de „Reorganisatie” gezonden:

„Wilt gij zoo vriendelijk zijn om mij de volgende vragen te beantwoorden: „Is het een leerstelling van de „Gereorganiseerde” Kerk, dat de quorums van Zeventigers begrensd zijn in aantal tot zeven quorums, of plaatst gij een grens aan deze quorums al of niet?

„Erkent gij als geldig eenige van de verordineeringen in Nauvoo in 1844—5, van mannen tot het ambt van Zeventiger, onder de leiding van de Twaalf Apostelen en eersten raad van Zeventig, buiten die van de eerste zeven quorums?

„In de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Utah, is het de gewoonte om Zeventigers te verordineeren en quorums te organiseeren buiten het zevende, en omdat dat gebruik door eenige van de ouderlingen van de „Gereorganiseerde” Kerk bestreden is geworden, werd ik gedrongen om navraag te doen of deze ouderlingen in overeenstemming waren met de leer van de Kerk.”

Op 31 Januari werd het volgende ontvangen:

„Er zijn geen voorzieningen als openbaringen als wet aan de Kerk voor de organisatie van meer dan zeven quorums van Zeventigers; voor deze reden erkennen wij de geldigheid niet van eenige verordineering in Nauvoo in 1844—5 buiten die van de eerste zeven quorums; en onze leering is dat het aantal noodzakelijkerwijze begrensd is door de directe voorziening van de wet.

Aldus ziet gij den president van die „Reorganisatie” het Priesterschap verwerpen van denzelfden man, die hem tot zijn ambt, hetwelk hij voorgeeft te bezitten, „verordineerde”. Tot besluit laat mij toevoegen dat deze mannen de sleutelen van het koninkrijk niet bezaten en ze daarvoor niet op anderen konden bevestigen. De organisatie, waar zij aan behooren, is niet de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en al het handen opleggen, hetwelk zij kunnen beoefenen van nu tot den oordeelsdag, zal nimmer één enkele ziel het Priesterschap van God geven, want dat kan alleen ontvangen worden door en op de ware, bevoegde wijze — de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Een verordineering in de „Gereorganiseerde” Kerk heeft geen meerder effect dan een verordineering in de Methodisten, Presbyteriaansche of Katholieke Kerk, want diegenen die bedienen, bezitten het Priesterschap niet, en zijn niet erkend door God. De Profeet bevestigde de sleutelen van het koninkrijk op het hoofd van Brigham Young en met hem zijn deelgenooten, de Twaalven, zooals wij aangetoond hebben met een menigte van onbetwistbare bewijzen. Het was voor al de profeten noodzakelijk, van Adam tot Petrus, Jacobus en Johannes, om hun sleutelen op het hoofd van Joseph Smith te bevestigen (Zie Leer en Verbonden, Afdeling 110 en 128), niettegenstaande hij door engelen tot het Priesterschap verordineerd was. Dan, in alle redelijkheid, moeten wij aannemen dat het noodzakelijk voor hem is om dezelfde machten en sleutelen van het koninkrijk op anderen te bevestigen, hetwelk de bewijzen aantonen dat hij deed. De mannen, die Joseph Smith van de „Reorganisatie” verordineerden, waren niet op de geldige wijze verordineerd en bezaten de sleutelen van het koninkrijk niet. De Apostelen vormden het tweede quorum in de Kerk en werden ondersteund in hun roeping als het Eerste Presidentschap van de Kerk door de stem van het volk 8 Augustus 1844 en wederom gedurende de najaar-conferentie in October van datzelfde jaar.

Ik vraag de aandacht van de Heiligen der Laatste Dagen nogmaals voor het feit vroeger aangehaald (Afdeling 43 : 4—6), dat er maar één terzelfder tijd is die de sleutelen en de rechten bezit om openbaringen voor de Kerk te ontvangen en die man is de President van de Kerk. En als het Eerste Presidentschap is onthonden door den dood van den President, dan, volgens de openbaring, worden de Twaalf Apostelen het presideerende quorum van de Kerk, en als de Heere dan eenige openbaringen te geven heeft aan Zijn volk, zullen zij door den daarvoor aangewezen persoon komen — den President van de Twaalven. Als wij dit in onze gedachten willen houden, zal het ons een sleutel zijn, zooals ook de Heere het meende dat deze zoude zijn, waarmede wij de voorgewende openbaringen van menschen mogen peilen en wegen. Als wij dezen of genen man of misschien die vrouw of dat kind open-

baringen zien geven, zooals het geval was in de „Gereorganiseerde” Kerk, toen Jason W. Briggs, Zenas H. Gurley, Henry H. Daem of de dochter van Zenas H. Gurley, „openbaringen” ontvangende aangaande de organisatie van hun sekte, zullen wij voorzeker weten, dat deze dingen niet van God zijn. De Heere zal nimmer den presideerenden ambtenaar en quorum van de Kerk voorbijzien, want Hij respecteert autoriteit, gelijk Hij van ons vereischt dat wij autoriteit respecteren. En het zal altoos een sleutel voor ons zijn, als wij het gebed en de geboden willen houden, dat, wanneer Hij ons oordelen doet, God aan Zijn volk heeft te geven, het oordeel van den presideerenden ambtenaar van de Kerk komen zal. Dit wordt duidelijk en klaar in de openbaringen.

Als er binnen het geluid mijner stem ééne ziel zich bevindt, die niet een getuigenis heeft ontvangen van dit werk en dat Brigham Young de rechte man was op de rechte plaats en de rechtmatige opvolger en zoo vervolgens tot den tegenwoordigen dag, zeg ik tot u, als gij u naar uw tehuis begeeft, buig u in den geest van bekeering, nederigheid en gebed voor den Heere en vraag Hem in geloof voor die wetenschap en Hij zal uwe gebeden verhooren. Er is geen enkele reden waarom eenig mensch misleid zoude worden, want de Heere heeft ons de belofte gemaakt dat wij ontvangen zouden als wij zouden vragen en als wij kloppen, er geopend zal worden. Door de geboden van God te onderhouden, kunnen alle menschen tot een wetenschap komen, dat dit werk de waarheid is. Als gij dit wilt doen, dan, als deze bedriegers en veinzers, deze mannen die zich verheugen in het verwoesten van uw geloof, tot u komen en zeggen dat gij in donkerheid verkeert, kunt gij hen aanzeggen: ga achter mij, want ik wil niet door u misleid worden. Ik weet dat wij de waarheid bezitten, dat dit het werk van den Heere is, dat Jezus de Verlosser der wereld is en dat Joseph Smith een Profeet van God en geroepen was om aan het hoofd van deze bedeelement te staan en deze sleutelen en plaats zal hij immer houden. Hij was geen gevallen Profeet, maar stierf een martelaar voor dit werk. Moge God u zegenen. Amen.

INHOUD.

De wereld is in onrust omdat zij het geloof in God en Zijn eeuwige beginselen van Waarheid en Zaligheid mist	blz. 365		Tienden en Tiendenvereffening	blz. 375
Kerstmis	„ 374		Afscheidsgroet	„ 377
			Oorsprong van de „Gereorganiseerde Kerk”	„ 378

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.